

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

Titulus IV. Nomen Jesu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Corrupta est terra coram Deo. Gen. 6. 11. Cur non dixit homines? S. Chrysof. hom. 24. in Gen. quia peccatum facit, ut homines suo nomine vocari non sint digni.

Unus Isoboth, i. Reg. 14. 49. qui etiam erat filius Saulis, profusus taceretur, non nominatur. Cur? Lyranus: non nominatur Isoboth propter defectum magnanimitatis: quia fuit pusillanimis, & ineptus ad proelium.

Tanquam aqua decurrens. Pl. 57. 8. Aqua decurrens fluit ad mare: & quando intrat mare, ad nihilum devenit; quia nomen amittit: sic isti venientes in amaritudinem Inferni; nomen, quod sibi fecerunt in terra amittent. Hugo Card. hic.

Nomen impiorum putrescet. Prov. 10. 7.

Nomen impiorum delebitur. Eccl. 41. 14. Veteres Hebraei, Graeci, & Romani, ita nomina sceleratorum detestabantur, ac opinione sepeliebant; ut illa nec nominare, nec alicui suorum indere, sustinuerant. Hinc apud Hebraeos nemo sustinuit vocari Cain, Chanaan, Nemrod, Pharao; & apud Christianos Judas. Apud Graecos, teste Strabone c. 14. caverant Ephesii, nomen ejus, qui Dianae templum incenderat, pronuntiare. Cornelius hic.

Recedentes a te in terra scribentur. Jer. 17. 13. Quia, quod in terra scribitur, vel pulvere elationis, vel aqua carnalis voluptatis, cito deletur. Hugo Card. in Gen. c. 2.

Improbi senes Dan. 13. a v. 5. eo capite nunquam nominantur. Nec Matth. 1. mater Salomonis.

Ibunt hi in supplicium aeternum. Matth. 25. 46. Meministisne nomina, & titulos, quibus Mundus potentes honorat? quamvis mali sint. Videte, quò nomine Christus eos hic appellet. *Ibunt hi.* Vix habet Mundus nomen villius, quam cum dicit: hic, iste: hoc eos Deus nomine vocat. Diez conc. 4. D. 1. adv.

Mulier in civitate peccatrix. Luc. 7. 37. Non quaeritur hic nomen: quia peccatores, quamdiu sunt in peccato, de libro Domini sunt deleti. S. Anton. Pad. in ser. 5. post D. Pals. Nomini Mariae sanctitas inseparabiliter est adjuncta: quod cum agit B. Lucas c. 7. de poenitentia Magdalena; propter hujus nominis reverentiam non ausus fuit Mariam, sed mulierem nominare. Sed paulò post scilicet c. 8. cum dicit eam justificatam à Domino, de suis facultatibus illi ministrare, vocat Mariam. Richardus à S. Laur. l. 1. de laud. Virg. c. 2.

Erat quidam mendicicus nomine Lazarus. Luc. 16. 20. Ubi ergo nomen divitis? nusquam; quippe qui nomine careat. Quantae divitiae! arbor foliis vernans; sed fructu destituta: quercus in altum protensa; quae glandem brutis animantibus in cibum suppediat. S. Chrysof. tom. 6. tr. in terra motum.

Homo quidam erat dives. Luc. 16. 19. Hunc, tanquam durum, & in pauperes inhumanum, Dominus anonymum, nominis expertem, inducit: nempe ut exemplo id confirmet, quod per Prophetam aliquando de iis pronuntiatur, qui Deum non metuunt. Pl. 15. 4. *nec memor ero nominum eorum per labia mea.* Pauperem vero proprio nomine designat: siquidem tales in Dei lingua, & ore observantur. S. Titus Bostr. hic.

Scio opera tua, quia nomen habes, quòd vivas, & mortuus es. Apoc. 3. 1. Occultum opus ejus, qui nomen habet, quòd vivat; & mortuus est: nam cujus peccatum publicum, & notum est, non hic habet nomen, quòd vivat. Rupertus hic.

Idcirco pueris in baptismo nomen datur: quia tunc in albo iustorum recensentur. Antea nomine carent, quia filii irae, & non gratiae. Alvarez in Gen. 33. illust. 16.

TITULUS IV. NOMEN JESU.

§. I.

Figura, & Symbola.

Vocavitq; Osee filium Num, Josue. Num. 13. 17. Moses Osee nomen mutavit in Jehosua; additâ, & praefixâ ad nomen Hosea litera jod. Primum, ut certiore ipsi Josue, & populo per ipsum, salutem, & victoriam de Chanaanis promitteret; quam hac exploratione inchoabat: Hosea enim significat *salva* unde hosanna idem est, quod *salva* *quæso*. Jehosua autem significat, *qui salvabit*. Secundò, ut innueret, multa ei bona largituro Deum, cui priorem literam nominis sui tetragrammati, scilicet Jod, addidisset. Nomen sic ei mutatum, cum dux militiæ contra Amalecitas est constitutus, eosque debellavit. Alii censent, Osee nomen mutatum fuisse, cum designatus est explorator terræ sanctæ:

tunc enim periculo mortis ultro pro populo se obtulit. Tunc enim magnanimus, est imperterritus apparuit; ideoque dignus, qui novò hoc, & augustò nomine donaretur. Sept. passim, Josephus, & Philo l. de claritate Hebr. Jescua, seu Josue, vertunt *Iesus*, id est Jesus. Epiphanius hæresi. 29. Jesus, ait Hebraicâ linguâ Curator appellatur; aut medicus, & Salvator. Cornelius hic. Tres homines hujus nominis in Scripturis fuisse legimus: Jesum Syrach, Jesum Jozedech, & Jesum Nave; qui omnes nostri Jesu figuram, & typum gesserunt; sed præcipue Jesus Nave. Siquidem Jesus Syrach propter sapientiam; Jesus Jozedech propter Sacerdotium; sed Jesus Nave propter salutem, quam attulit populo, quem de solitudine in terram promissionis introduxit. Bellarminus conc. 3. sup. misl.

Oleum effusum nomen tuum. Cant. 1. 2. Dum

Unquatum effusum vocat nomen Jesu Christi, immensam ipsius misericordiam, atque pietatem erga nos ostendit. Philo Carpath. hic.

Oleum effusum nomen tuum. Ib. Oleum non tantum ex olivis, sed ex quolibet flore, herbâ, aromate, distillatur, quod totam rei substantiam, succum, & vim, ex fugit; unde à medicis vocatur quinta essentia: quâ si cum oleis aliorum aromatum scite commisceatur, unguentum facit præstans. Hin. Sept. Vatablus & alii, vertunt: *unguentum evacuatum nomen tuum.* Syrus: *unguentum myrrha nomen tuum.* Cornelius hic.

§. II.

Excellentia.

Edisti eis Salvatores. 2. Eldrâ 9. 27. Lego Judices à Deo lectos, vocatos esse, non bellicosos, non aulâ principes, non Dominos, sed augustiore nomen claturâ. *Salvatores.* Judic. 3. 9. Num. 13. 17. *vocavitque Osea Josue nobilens.* q. 37. ad significandum, quod Moyse præficebat Josuen aliis exploratoribus; ideo vocavit Salvatorem, id est, quod haberet curam de aliorum salute. Velloso in Judith 5. Paren. 26.

Liber Jesu Christi filius David. Matth. 1. 1. Cur non ponit titulos splendidos divinitatis? majori gloriatur titulò Jesu Salvatoris. Prius se Christus Servatorem, quam regem hominum agnosci vult. Id. ib. In eo, quod dicitur *Jesu*, Deus esse asseritur; & ipsam celsitudinem Filii Dei potius voluit salvandi operibus ostentare, quam speciosis titulis, & nominibus Filii Dei. Rupertus apud Sylveiram hic q. 9. Cur prius ponitur nomen *Jesu*, & postea *Christi*? Quia nomen *Jesu*, id est, *Salvator*, dicitur merita; *Christus* verò dignitatem. De meritis ergo potius, quam de corona, & purpura, *Salvator* noster gloriatur. Id. hic. q. 10.

Inventa una pretiosa margarita &c. Matth. 13. 45. Gloriosum, & optabilissimum nomen *Jesu* pretiosa est margarita; quam, qui omnem suam substantiam vendiderit, comparare potest; & latitiam majorem, quam dici possit, de inventionem habere. S. Diadochus Ep. de perfect. spir. c. 59.

Vocabis nomen ejus Jesum-filius altissimi vocabitur! Luc. 1. 31. 32. Rupertus de aper. Spir. S. c. 10. Paulò antè vocabis nomen ejus *Jesum*; hic autem, vocabitur *Filius Dei*: illic, *vocabis*, hic autem, *vocabitur*. Angelus ait, quod *Christus D.* vocandus, seu publicandus sit *Jesu*, magnus, & *Filius Dei*. Et licet nomen *Dei* sit valde sublime; conceditur, ut à multis dicatur primò. At nomen *Jesu* adeò altum, sanctum; ut illud primùm enuntiare solum committatur B. Virgini elevata super omnes puras creaturas; & purissimâ ejus lingua. Sylveira in Act. 3. 6.

Vocatum est nomen ejus Jesu. Luc. 2. 21. *Proprium est nomen ipsi mirè nato: quoniam*

solum sibi proprium est, posse Salvare. *Substantivum* est, quia veram, & beatam substantiam facit: *Adjectivum* est; adjecit multa super naturam conditam: *Commune* est, communiter omnibus factus est *Jesu*. Sim. Cass. l. 1. c. 10. Cur potius *Jesu* quam *Emmanuel* vocatur? ut vocandum prædixerat l. 7. 14. *Emmanuel* significat naturâ excellentiam; *Jesu* officium Redemptoris; quòd vitam pro suis daturus esset. Potius verò obligatio muneris debet ante oculos observari, quam dignitas personæ: ideoque, ut fixa semper esset in mente, in sculpta est in nomine. Sylveira in Luc. 2. q. 9.

In nomine Jesu Christi Nazareni surge. Act. 3. 6. *Deus* significat Dominum, & Creatorem; *Jesu* significat Deum, ut Salvatorem, & omnium redemptorem: sicut enim majus est beneficium redemptionis, quam creationis; ideo majus est nomen *Jesu*. Abul. q. 7. in Ex. 2. Unde consuetudo laudabilis est in Ecclesia; quòd magis honorat nomen *Jesu*, quam nomen *Deus*. Unde auditò nomine *Jesu*, devoti Fideles caput inclinant; quod non faciunt auditò nomine *Deus*: & qui illud inhonorat, magis peccat; quam si inhonoret nomen *Deus*. Sylveira hic q. 18.

Donavit illi nomen, quod est super omne nomen. Philipp. 2. 9. Orig. hom. 1. in Jos. & Bernardus l. 1. & 2. de Circumcis. putant hæc nomen esse *Jesu*. Sed quomodo hæc nomen, etiam *Jehovah*, nomen ineffabile; quod, ob suam excellentiam, nefas erat proferrit, nisi à Summo Sacerdote? Excellit ob merita; quia redimendi munus nomine *Jesu* significatur; & suis meritis nostram salutem operatus est. Cassillo in Ex. 28. Illat. 3. Ipsum nomen *Jesu*, quod est super omne nomen, & in quo spectatur omne genu, obedientiæ remuneratio est. S. Bernardus f. de verbis Petri, ecce nos reliquimus omnia.

Donavit illi nomen. Philippus. 2. 9. Quare Luc. 2. 21. *vocatum est nomen ejus?* Ac in Cruce datum? *Jesu*, id est, *Salvator* nostram Salutem in cruce operatus est: ibi ergo nomen ei datur; hic verò antè in circumcissione veluti creditur ex meritis solvendis. Sylveira in Luc. 2. 21. q. 12.

Cum nomino *Jesum*, hominem mihi propono mitem, & hominem corde, benignum, sobrium castum, misericordem, & omni Sanctitate conspicuum: eundemque ipsum Deum omnipotentem. Hæc omnia simul mihi sonant, cum in sonuerit *Jesu*. S. Bernardus f. 17. in Cant.

Nomen *Jesu* est virtuosum: quia omnes virtutes, quas Deus posuit in herbis, lapidibus, verbis, planetis, stellis, constellationibus; omnes sunt & continentur, in hoc benedicto nomine *Jesu*. Vincent. Ferr. f. in festo Circumcis. D.

Omnia, quæcunque Deus pro salute humana ordinavit, in *Jesu* nomine comprehendatur. S. Bernardus f. 49.

§. III.

Nomen Jesu non est inane.

Supobliti sumus nomen Dei nostri. Pf. 43. 21. Quod est Jesus, id est, Salvator, quod plenum est misericordiâ: quia secundum misericordiam suam salvos nos fecit. Tit. 3. 6. Hugo Card. hic.

Liber generationis Jesu Christi. Matth. 1. 1. Nomen Jesu Proprium est, id est, Salvator; quod, ut ait Rupertus, divinitas indicatur: proprium enim est Dei salvare. Christi cognomen est dignitatis, id est, *unctus*: Reges enim, Sacerdotes, Prophetæ ungebantur: ut Saul 1. Reg. 10. 1. David. 1. Reg. 16. 13. Salomon. 3. Reg. 1. 39. Sacerdotes. Ex. 29. 7. Levit. 8. 12. Prophetæ, ut Elisæus. 3. Reg. 19. 16. Nomen Jesus sibi retinuit, & nobis nomen Christus communicavit: unde Credentes dicti sunt *Christiani*. Act. 11. 26. Jesus nomen salvandi, & redimendi est; Christus verò nomen dignitatis, ac regjæ majestatis: sibi ergo reservavit, quod passionem, & crucem, importabat, nobis verò id, quod splendorem gloriæ innuebat, communicavit. Sylveira hîc q. 8.

Vocatum est nomen ejus Jesus. Luc. 2. 21. Meritò sanè, dum circumciditur puer, qui natus est nobis, Salvator vocatur: quod videlicet ex hoc jam cœperit operari salutem nostram; immaculatum illum pro nobis sanguinem fundens. S. Bernardus l. 2. in Circumcis. D. Moris antiquis, nomen cujusvis proprium in ejus insculpere monumento. Cur igitur nomen Jesus non ponitur in ejus sepulchro? In cruce nostrum operatur salutem; & nomen illustre inter crucis labores solum valuit intueri. Sylveira in Luc. 2. q. 14.

Domini Jesu Christi nomen, si bene expendatur, totam illius erga nos beneficentiam declarat. Jesus enim, inquit, ob hoc vocabitur, quoniam ipse salvum faciet populum suum à peccatis eorum. Matth. 1. 21. S. Chrysof. Enarr. in c. 1. ad Galat.

Neque enim ad instar priorum meus iste Jesus nomen vacuum, aut inane, portat: non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. S. Bernardus l. 1. in Circumcis. D.

Oleum lucet, pascit, & ungit: lux, cibus, medicina. Vide idem de sponsi nomine: lucet prædicatum, pascit recogitatum, invocatum lenit, & ungit. S. Bernardus l. 15. in Cant.

Habit & Judæa quosdam Jesus, quorum vacuis gloriatur vocabulis: illa enim nec lucent, nec pascunt, nec medentur. Id. ib.

Nomen Jesu, si subtiliter contempletur, repræsentat Crucifixionem Christi, in qua fuit nostra salus. Litera H. significat crucifixum: quia dicit Priscianus, quod h. non est litera, sed aspirationis nota: ideo significat Christum in cruce; quia tunc non fuit litera legibilis, quia vix cognoscebatur: *vidimus eum & non erat aspectus.* Il. 53. 2. sed fuit aspirationis nota, quando clamans voce magnâ expiravit. 2. in hac litera H. sunt tres lineationes: linea recta significat animam Christi rectissimam;

secunda linea retorta significat corpus Christi passibile, & retortum in cruce: tertia linea est titulus desuper, quæ significat deitatem litera I. significat bonum latronem, ad dexteram crucifixi: litera S. Sinistrum latronem. S. Vinc. Ferr. s. in festo Circumcis. D.

§. IV.

Nomen Jesu Proficuum, Salutare.

Vocabitur nomen ejus admirabilis, consiliarius. Il. 9. 6. S. Bernardus l. 2. in Circumcis. Consiliarium se exhibet in electione poenitentia, & vitæ ordinatione; dum bonus latro in Christo divinitatem, in seipso peccata cognoscit, & dicit: nos quidem justè digna factis recipimus. Sed quis eum illuminavit? quis consiliarius fuit? nomen Jesus exaratum in titulo. Ideo ut hoc noceret Lucas 23. utramque junxit historiam: *erat autem superscriptio &c.* v. 38. *Unus autem de his &c.* Et v. 39. profequitur narrando ejus conversionem. apud Sylveiram in Luc. 2. q. 11.

In umbra tua vivemus. Thr. 4. 20. Orig. hom. 8. in umbra, id est, in nomine Jesu, vel in Humanitate, & carne ejus, sub qua, quasi umbra divinitatis vitam accepimus spiritualem. apud Cornel. hîc.

Omnis, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit. Joel. 2. 32. Quis unquam, qui hoc nomen invocavit, periit? quis hoc nomen invocans à Deo exauditus non fuit? S. Bonavent. l. 25. de Circumcis. D.

Oriens nomen ejus. Zach. 6. 12. id est, velut sol irradians humanam mentem. - Roboratur spiritus in virtute hujus nominis ad omnia aspera perferenda. - Licet ipsum imprimere sub triumphali titulo, & beneficio Passionis. S. Bernardus l. 49. Art. 2.

Nuntiavit Judæis, quia Jesus esset. &c. Joan. 5. 15. Antè cum sanatus esset, & lectum tolleret, Medici sui nomen ignorabat v. 13. Ubi perfectam ei animæ salutem concessit; tunc agnoscebat, & prædicat, Jesum esse. Sylveira hîc.

Ille homo, qui dicitur Jesus, lutum fecit &c. Joan. 9. 11. Appositè cæcus referens oculorum illuminationem, Nominè Jesu memoriam gessit. E nomine enim Jesu salus omnium exoritur, cunctarum ægritudinum medicinâ. Escobar t. 1. mir. ch. l. 3. S. 2. obs. 1.

Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Joan. 16. 23. Solum hujus Unigeniti Filii nomen, quod est Jesus Christus, necessarium universæ orationis est vehiculum, quò in cælum directo cursu perlata consistat ante Patris conspectum; salutemque de sinu ejus, & gratiam, sugere valeat remissionis peccatorum. S. Rupertus l. 12. hîc.

Ego sum Jesus. Act. 9. 5. Cur non ait: ego sum Deus, vel Filius Dei? sed Jesus tantum? Petrus Blesens. l. de convers. S. Pauli: poterat expressisse, quis esset, majestaticis, & terribilibus, verbis; ut diceret: ego sum Deus ultionum, Pf. 93. 1. his noluit uti: sed lenitate, ac mansuetudine, cum suaviter allicie ad fidem, & spem,

& pem, propositio nomine JESU, qui est mitis, & humilis corde. Secundo: sub Salvatoris nomine vult maxime agnosci, & manifestari: nam Dei nomine significatur ejus majestas, quâ nos creavit; Salvatoris vero ejus beneficentiâ, & pietas, quâ nos redemit. Tercio: ad Pauli ferocitatem, & savitiam, subjiciendam obicitur ei Sanctissimum JESU nomen: quia nihil eò efficacius ad obstinatos animos vincendos. Sylveira hîc q. 10. Non Deum, vel Dei Filium, se vocat; sed JESUM. Ut videret, JESU nomen infunditur, mentis tenebris ablegandis. V. Beda. apud Escoba tom. 1. mir. Chr. l. 3. f. 2. Obf. 1. Nihil dignius Creatore, quam creaturâ suâ curare salutem. S. Hieron. ad Rom. 1. Ibid.

Quemadmodum fluit cera à facie ignis; sic dæmonum argumenta pereunt ab invocatione nominis JESU. Laurent. Just. de inter. const. c. 5.

Habes in nomine JESU, unde actus tuos, vel pravos corrigas; vel minus perfectos adimpleas. S. Bernardus l. 15. in Cant.

Qui vult cor suum purgare, semper illud recordatione D. JESU inflammet. S. Diadochus de perfect. spir. c. 97.

Benedic Domine JESU principio anni benignitatis tuæ; quod principium tu corona misericordiâ, & miserationibus: quoniam illud tibi dedicamus, non fabuloso Jano bifronti. Sit hodierna sanguinis tui effusio expectationum nostrarum valida signatio. Joan. Gerson l. de Circumcis. D.

Quinque literas habet nomen JESUS: fortè, quòd illa quinque nomina complectatur l. 9. 6. Admirabilis, Consiliarius, Deus sortis, Pater futuri sæculi, Princeps pacis. Admirabilis nascendo, Consiliarius vivendo, Deus sortis moriendo, Pater futuri sæculi resurgendo, Princeps pacis tanquam mediator ad Deum ascendendo. Incertus Author.

Olim, teste Sidonio Apollinari, pinxerunt solem tres radios cæteris fulgentiores evibrantem. Unum in prægrandem nivis globum, quem calore suo totum colliquefere faciebat: alterum in arduam rupem, quem igneo velut jaculo diffindi cogeat: tertium in hominis cadaver, quod calore suo ad vitam revocare videbatur. Malachia 4. 2. Orietur vobis timentibus nomen meum solum justitia. Bonavent. l. 2. in festo S. Magd. frigida supra nivem sunt corda nostra, frigida verba, frigida sunt opera. S. Bernardus l. 15. in Cant: cui stetit aliquando ante faciem salutaris nominis duritia cordis? cui fons fortasse siccatus lacrymarum, in vocatò JESU, non continuo erupit uberior, fluxit suavior? Id. ib. labitur quis in crimen, currit insuper ad laqueum mortis desperando; nonne, si invocet nomen vitæ, confestim respirabit ad vitam? Nadasi rosæ coel. de Sanctiss. Nom. JESU. Ut quis per medios militum cuneos, per frequentes excubias nocte intempellâ, securus in caltris transeat, militari tessera opus duntaxat est. In supremo agone tesserati cò JESU nomine instructus omnes inferorum in-

fidias intrepidus penetrabit. Joel. 2. 32. omnis, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit. Lyraus imit. Chr. pat. Hugoni. à S. Vict. tria vota erant. 1. ut cibus ejus ultimus esset Sanctiss. Eucharistia. 2. ut ultima ejus cogitatio esset de Passione Christi. 3. ut ultimum verbum esset dulcissimum nomen JESU. Ludolphus à Saxonia celeberrimus, ac Sanctissimus Scriptor Carthuf. de vita Christi p. 1. c. 10. de Circumcis. sicut hîc per gratiam baptismalem à Christo dicitur Christiani; sic in cœlesti gloria à JESU dicemur Jesuitæ. Idem scribit Hugo, Card. in c. 2. Apoc. Nadasi citatus.

Aqua quæcunque, medicinalis. Lem. Vis in minore major. (distillata scilicet) S. Bernardinus tom. 2. l. 49. omnia, quæcunque Deus pro salute humana ordinavit, in Jesu nomine comprehenduntur. Picinelli.

§. V.

Nomen JESU delectabile, dulce.

Dic anima mea: salus tua ego sum. Pl. 34. 3. Jesus tuus ego sum: nam quid JESUS, nisi salus? Nonne sic tibi loqui videtur David Deo? Satis dixisti: ego Dominus, ego omnipotens, ego justus, ego terribilis. Abscondantur, obsecro, hæc nomina potestatis, & exhibeatur nomen gratiæ, & benignitatis; & dic: ego JESUS. Gerson l. de Circumcis.

Vocatum est nomen ejus JESUS. Luc. 2. 21. JESUS est nomen admirabile, quia Dei altissimi, est nomen delectabile, quia Patris benignissimi; est nomen utile, quia Medici probatissimi. S. Bonavent. l. 25. de Circumcis.

Apocalypsis JESU Christi. Apoc. 1. 1. Cur Sanctissimum nomen fronti hujus libri apponitur? Quia totus propheta est, prædicens favas persecutiones contra Christianos, crudelissimum bellum Anti-Christi: inde Fideles solandi, roborandi. Sylveira hîc q. 2.

Manna absconditum. Apoc. 2. 17. Est JESUS: qui penitentes, & agonizantes in solitudine Mundi, & in certamine carnis, prælibatione quâdam, & dispositoriâ suavitate, reficit, & delectat. S. Bernardinus l. 49. Art. 3.

Excitabar sermone illò (Hortensii Ciceron.) & accendebar, & ardebam: & hoc solum me in tanta flagrantia refringebat, quòd nomen Christi non erat ibi: quoniam hoc nomen, secundum misericordiam tuam Domine, hoc nomen Salvatoris mei, Filii tui, in ipso adhuc lacte matris tenerum cor meum pie biberat, & altè retinebat: & quidquid sine hoc nomine fuisset, quamvis literatum, & expolitum, & veridicum; non me totum rapiebat. S. August. Conf. l. 3. c. 4.

Nomen dilectum, nomen delectabile, nomen confortans peccatorem, & beatæ spei. S. Anselmus lib. de nom. JESU. Senties dubitanter amoenitatem quandam spiritualem, & sapidam; non solum in corde, verum etiam in ore; quoties nomen hoc sanctum à te fuerit cum devotione prolatum. Habet enim virtutem sibi adhibi-

adhibitam, quæ affectum lætificat, mentem pascit, nutrit devotionem, disponit ad devotionem, animum invocantis illud. S. Laurent. Just. l. de Circumcis.

Quidquid dulcissimi Domini mei nomen decolorat, cor meum excoriat. S. Bernardus ep. 178.

Aridus est omnis animæ cibus, si non oleo isto infunditur: insipidus est, si non hoc sale conditur. Si scribas, non sapit mihi, nisi legero ibi Jesum: si disputes, aut conferas, non sapit mihi, nisi sonuerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde jubilus. S. Bernardus l. 15. in Cantica. Vide ibi plura. Tristatur aliquis nostrum? veniat in cor Jesus, & inde saliat in os; & ecce, ad exortum nominis lumen, nubilum omne diffugit, redit serene. ib.

O anima! sive scribas, sive legas, sive doceas, sive aliud quidcumque operis facias; nihil tibi sapiat, nihil tibi placeat, nisi Jesus. S. Bonavent. 3. solenn. de impos. nom.

Tempore Anti-Christi nemo audebit Christum, nec Mariam, nominare sub pœna mortis. S. Vincent. Ferr. l. 3. D. 2. Adv.

S. Julianus Anachoreta ita lacrymabatur, ut in lectione spiritualium librorum, ubi scriptum erat Deus, aut Dominus, aut Jesus Christus, vel Salvator; literarum elementa deleta reperiuntur. S. Ephrem de eodem.

Sicut graviter æstuanti, & longò sitis ardore succenso, fons frigidus salubris, & gratus, efficitur: sic mentibus iniquitate depressis nomen Jesu culpæ gravedinem, & peccati mœrorem, expellit. S. Bernardinus l. 49.

Nomen Jesu est refugium poenitentiae scilicet contra malum culpæ: quis enim peccator non timeat nomen potentiae? quis non paveat nomen divinæ iræ? aut quem non terreat nomen furoris Dei? aut cum nominari audit Dominum ultionum? sed ecce nomen Jesu dulce refrigerium; in quo exinanitur potestas, seu majestas; dulcescit pietas; & Dei & magna misericordia demonstratur. Id. l. 49.

O quanta dulcedo desillare videtur è labiis parvuli innocentis; quando doctus à devota matre, non valens adhuc addiscere Pater noster, & Ave Maria, cum reverentia nominat nomen Jesu. Id. ib.

S. Boifilo Præposito Monasterii in Scotia, crebra in ore erat nominis Jesu usurpatio: de quo tam tenerò animò, & uberi fletu, cogitabat, & loquebatur; ut in fletum ipsos quoque Auditores induceret; illud sæpè tenerrimò

animi sensu repetens: quàm bonum habemus Jesu? Boll. 23. Jan.

Henricus Siso ord. Prædic. ex ardenti amore Christi, nomen Jesu cordi suo stylo imprimit; quod ad mortem usque tulit: quoties cor motum fuisset, unà etiã nomen ipsum movebatur. In quodam mentis excessu vidit in corde suo crucem auream multis gemmis intertextam, in quibus mirò decore nomen Jesu luculenter apparebat. Boll. 25. Jan. c. 5.

§. VI.

Nomen Jesu bonora, invoca, pronuntia.

SOL nò movearis. Joh. 10. 12. Stetisti quondam sol victores Hebræos præstolatus: Jesu Ducis imperium reveritus es, Domini nomen in confervo honorans. S. Basilius Seleuc. l. in Transf. D.

Memor fui nocte nominis tui Domine. Ps. 118. 15. Hoc nomen (Jesus) invocetur diebus, ac noctibus: nullum tempus prædicandi vacuum sinat sancta devotio præterire, S. Ambros. hic.

Ubi est ille? Joan. 7. 11. Vide nunc genimina viperarum, quando sevient veneni præcordialis ardore; dum non dicunt, ubi est Jesus? sed ubi est ille? Nunquid enim ejus, quem quærebant interficere, poterant nomen nescire? Ergo cordis illorum habitator homicida diabolus sic eos agebat; ut, odiò distante, nomen salutis non possent, imò nollent, attingere. S. Rupertus in Joann. l. 7. c. 7.

Scriptis - titulum Pilatus &c. Joan. 19. 19. Sanctissimum nomen Jesu divinâ dispositione non pronuntiat ore Pilatus; sed manu scribit: nam licet ipse rotus sordidus; manus tamen tota erat. Sylveira c. 8. in Luc. 1. 63.

Domine Jesu? suscipe spiritum meum. Act. 7. 58. In articulo mortis sanctissimum nomen Jesu dicit; ut nos in eodem moriamur. Sylveira hic.

Observârunt viri pii, Apostolum suis in epistolis usurpasse Jesu venerabile nomen ducenties decies nonies. Nadasi anno dier. memor. In S. Joannis scriptis ducenties quinquagesies. Id. Ros. cœl. Nomen Jesu.

In corde B. Catharinæ Raconis hæc argenteis literis inscripta: Jesus spes mea. Nad. Ros. cœl. ib.

B. Sanctuccia, prius matrimonio juncta, dein Abbacissa, filiolum nomine Juliam peperit, quæ, ut primùm in lucem venit, cum in primo balneo lavaretur, articulata voce dixit: Jesus Maria. Boll. 21. Martii.